

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 33. Alexander de Falconeriis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. *Fratre Germano Nepotem per literas depoliticis, auctoritate Apostolico deprecatus.*
A. C. 1734 mus.

Denique die decima Novembris veneratissimum librum Gallicum, cui titulus: *Jesus Christus anathemate per S. Inquisitionis decreto damnatus*, die vigesima septima ejusdem Mensis ante fores Ecclesiæ S. Mariæ supra Minervam ferale pegma erigi jussit, eodemque infernalem hunc diaboli progenii foetum infamibus flammis aëris manu absumi præcepit.

§. XXXIII.

Alexander de Falconeriis mortuus.

Inter Cardinales, qui hoc anno puram cum morte commutaverunt, primus erat Alexander ex perve- juxta ac illustrissimo Falconerico genere ortus. Humanioribus literis Romæ imbutus, Theologiæ & Juris prudentiæ tam sedulo incubuit, ut Doctoratus lauream emeritus, sua quædam obsequia sacræ Sedi dicere frateret, nullum tamen officium ambiret, brevi autem amplioris meriti rationem habuit Innocentius XI. a quo Alexander primo Congregationi de bonæ Regimine, ac postea alteri, quæ Consultatorem nominatur, admovebatur, demum vero

ab Innocentio XII. Camerae Aposto- Sæc. XVIII.
 licæ Præfès dictus: Tria hæc munera, A. C. 1734.
 quantumvis inter se vel maxime dissi-
 milia uno tamen tempore Falconerius
 rara prorsus industria, ac summa in-
 tegritate obibat. Singularis etiam in
 eo elucebat imperterriti animi for-
 titudo; quocirca Clemens XI. perar-
 duam ei provinciam demandabat;
 quamplurimi enim perditissimæ vitæ
 homines nefaria societate conjuncti,
 eo tempore in Latio, & Neapolitani
 Regni finibus impune grassabantur,
 ac viatoribus vicinisque oppidis admo-
 dum infesti, per latrocinia, cædes &
 rapinas vitam tolerabant. Pontifex
 ergo coercendæ horum temeritati in-
 tentus, præ ceteris selegit Falcone-
 rium, qui etiam trecentis militibus &
 centum Sbiris stipatus intra breve tem-
 poris spatium viarum securitatem re-
 stituit, & grassatores æqua judicii se-
 veritate, promeritisque pœnis delevit
 omnes. Iude Romam reversus, inter
 Auditores Rotæ Romanæ relatus est,
 postea ad illam Congregationem assum-
 ptus, quæ ad recognoscendos compu-
 tus illorum, qui pecunias ad belli ap-
 paratum suppeditatas administrabant,
 destinata erat: Eo in munere tanta
 severitate, justitia, & dexteritate e-
 minuit, ut Pontifex Virum ad majora

Sæc. XVIII. natum expertus, illum Romanæ
 A. C. 1734. bis Gubernatorem diceret: Enim

Alexander in administrando hoc officio
 consueta utebatur severitate, quæ
 men non aliis, quam sceleratis moribus
 erat; cum enim infima fex populi
 mani ad tantam morum licentiam
 laberetur, tamque multas, magnas
 que inter se contentiones haberet
 intra semestre plusquam trecenti
 tim graviter vulnerati, partim
 mane trucidati in plateis repererunt.
 Falconerius ad reprimendam totius
 petulantiam saluberrima conditio
 tuta, in reos debita austeritate
 vertit, nullique crimini, sepultura
 conditionis aut status ratione, penitus
 hominesque audacia furentes, ac
 lus anhelantes ex Urbe eiecit, ut
 intra exiguum temporis spatium
 pulsus flagitiosorum monstrosus
 cam relevavit: qua re protervitate
 quidem invidiam sibi accersivit, ma
 mam tamen sibi nominis exultantem
 nem & laudem apud morigeros con
 paravit. Ea insuper inclavit proce
 tia ac dexteritate, ut ex omnibus
 iisque gravissimis controversiis, quas
 ei non raro Magnates, vel Regni Mi
 nistris additi movebant, sese elucere
 ac non sine laude explicaret: Jam
 ptimum annum in tam arduo, toto

periculis ac molestiis obnoxio munere Sæc. XVIII.
 exegerat, quin adhuc de laboris præ- A. C. 1734.
 mio jam dudum promerito spes afful-
 geret; tandem vero Benedictus XIII.
 æquissimus meritorum æstimator di-
 gnissimum hunc Præsulem jamjam se-
 xaginta octo annos natum Romana
 Purpura, & prædite Abbatia de Cla-
 ravalle unacum septem aureorum mil-
 libus honoravit: Augebatur insuper
 pluribus Cardinalitiis Congregationi-
 bus, in quibus rara suæ integritatis,
 sapientiæ, ac justitiæ specimina edidit,
 atque in Congregatione Episcoporum
 & Regularium causam FF. Laicorum
 Ord. Carmelitarum Excalceatorum,
 quorum singularis erat fautor, strenue
 promovit, donec Benedictus XIII. re
 ad severiorem trutinam revocata, die
 vigesima secunda Junii anno hujus sæ-
 culi vigesimo octavo decideret, hos
 Fratres ad officia domestica omni tem-
 pore obeunda adstringi, eosque haud
 amplius in ullo Tribunali esse audien-
 dos, quam Benedicti XIII. Papæ de-
 cisionem Clemens XII. die octava Mar-
 tii anno septingentesimo trigesimo pri-
 mo supra millesimum Constitutione
 Apostolica confirmavit. Ceterum hic
 Cardinalis huic etiam Purpuratorum
 Congregationi accensebatur, cui duo-
 decim articulos a Noaillo Cardinale
 X x 4 propo-

Sæc. XVIII
 A. C. 1734. propositos examinandi cura fuerat
 mandata: Eo sine frequens ei
 cum Cardinale Polignaco consultum
 cuius tamen opinioni constantiter
 flitit, circa totum Constitutionis
 tium suam mentem paucis declarata
consultius fuisset, aiebat, in hac con-
versa nihil unquam actum quam
quid boni agere. Interfuit quoque
 cris comitiis, in quibus Clemens
 in supremum Apostolatus honorem
 vectus est; sua quidem suffragane
 conerium conferebant Cardin
 nonnulli, quo digniorem non cre
 bant, utpote omnium iudicio
 prudentem, æquitatis studiosum,
 ctum, & longo rerum usu per
 Hispanæ tamen factionis Card
 obstitisse credebantur, qui in
 miam carpebant severitatem: *de-*
 ferat etiam privata, quæ ei cum
 lignaco intercessit, dissensio, *con-*
 origo erat hæc: Jusserat Franciæ
 Pollignacum, ut in Abbatis Gamachio
 Gallici Rotæ Auditoris mores & ritum
 solerter inquireret, ac desuper ad
 gem referret; cum ergo hic Card
 Abbatem atris oppido coloribus
 pingeret, Falconerius Amici sui
 cinium in se suscepit, hancque
 scriptum quoddam composuit, in quo
 multa Gamachio perperam obiecta

solide diluit: Inde autem enata est Sæc. XVIII.
inter ambos Cardinales acrior verbo- A. C. 1734.
rum contentio, & diuturnior similtas:

Protegebat insuper Cosciam in iudicio
exagitatum, ita tamen, ut illud patro-
cinium Purpuræ verius, quam crimi-
nis videri posset; ipse enim unacum
Cardinale Iudiceo libellum supplicem
Pontifici porrexit, in quo Cosciæ cau-
sam cum minori strepitu, & majori
moderatione agi posse ostendit, idque
Apostolicarum Constitutionum, Sacro-
rumque Canonum, quibus in Cardina-
lem nisi læsæ Majestatis reum acta ju-
dicii instrui vetitum, præscripto magis
consonum videri, aliunde cum Cardi-
nales præcipua Ecclesiæ, imo ipsius
quoque Pontificis membra essent, quo
uno tam fæde mutilato ipsum quoque
Corpus deforme redderetur &c. Nec
profrus inane fuisse Falconerii patroci-
nium, patuit ex temperata sententiæ
severitate: His aliisque præclare gestis
tandem Falconerius Romæ paucorum
dierum spatio lateris dolore & pleuri-
tide consumptus, die vigesima sexta
Januarii mortis violentiæ cessit, anno
ætatis suæ septuagesimo septimo: Re-
liquerat testamenti tabulis tria aureo-
rum millia *Prætendenti* ut vocant, An-
gliæ Regi, ejus Conjugi bis mille, &
cuilibet ex ejus filiis mille quingentos

Sæc. XVIII aureos, Corpus ejus in Ecclesiam tra-
 A. C. 1734. latum fuit S. Joannis Nation. Floren-
 tinæ, ibique in Choro prope Ar-
 maximam in sepulcro Majorum tra-
 latum est, adjecto hoc elogio: *ob
 justitiam, & odio habuit iniquitatem.*

§. XXXIV.

Didaci Astorgas Cardinalis

Sequentis Mensis Februarii de anno
 eandem æternitatis viam
 est Didacus de Astorga & Celsus
 tione Hispanus. Hic pervertit
 nere in oppido Gibraltariæ natu
 pietatem, bonasque artes per
 das, ut primum per ætatem
 egregie in Granatensi Gymna
 cultus fuit, postea vero Theolog
 Jurisprudentiæ incumbens, Cæ
 militiæ nomen dedit. Tanta apud
 juvenis adhuc, erat illius exilim
 ut primo Episcopi Gaditani Vic
 Generalis, & paulopost Septæ Ep
 pus renuntiaretur, ubi etiam Pro
 reri Cardinalis, qui tum apud His
 niæ Regem gratia & auctoritate
 rimum valebat, favorem & patro
 sibi dextre conciliabat; nec
 magno honoris proventu; quæ
 jus Purpurati commendatione
 a Philippo V. Hispaniarum Rege